

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
8 квітня 2026 року
№ 86-2(І)/2026

Справа № 3-69/2026(160/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Коломойський І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині першій, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини другої

статті 428 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження, якщо „з касаційної скарги, наданих до неї судових рішень та інших документів вбачається, що підстав для задоволення скарги немає“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Детективи Бюро економічної безпеки України здійснюють досудове розслідування у кримінальному провадженні від 16 серпня 2024 року, у межах якого Коломойському І.В. повідомлено про підозру у вчиненні низки кримінальних правопорушень.

Коломойський І.В. звернувся до Вищого антикорупційного суду (далі – ВАКС) із клопотанням надати дозвіл на проведення обшуку у приміщенні Акціонерного товариства комерційний банк „ПриватБанк“ для відшукування та вилучення документів, тимчасовий доступ до яких було надано ухвалою слідчого судді ВАКС від 20 червня 2025 року (справа № 991/4647/25).

Ухвалу слідчого судді ВАКС Коломойський І.В. оскаржив в апеляційному порядку. Апеляційна палата ВАКС ухвалою від 16 жовтня 2025 року відмовила у відкритті апеляційного провадження, зазначивши, що ухвала слідчого судді, яку оскаржує Коломойський І.В., не підлягає апеляційному оскарженню відповідно до статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу.

Коломойський І.В. звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою, в якій просив скасувати ухвалу суду апеляційної інстанції через істотне порушення вимог Кодексу та призначити новий розгляд в апеляційному суді. Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 30 грудня 2025 року відмовив у відкритті касаційного провадження. Верховний Суд погодився з висновками, викладеними в оскаржуваній ухвалі Апеляційної палати ВАКС, та вказав, що цю ухвалу постановлено відповідно до Кодексу. Посилаючись на пункт 2 частини другої

статті 428 Кодексу, Верховний Суд зазначив, що з касаційної скарги та оскаржуваного судового рішення не вбачається підстав для її задоволення.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що пункт 2 частини другої статті 428 Кодексу не відповідає принципу верховенства права в аспекті юридичної визначеності та порушує його право на вмотивоване судові рішення, яке є складовою права на справедливий суд.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності пункту 2 частини другої статті 428 Кодексу, Коломойський І.В. посилається на Конституцію України, Кодекс, Кримінальний кодекс України, Господарський процесуальний кодекс України, Кодекс адміністративного судочинства України, міжнародні акти, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з

дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77).

З аналізу конституційної скарги випливає, що Коломойський І.В., твердячи про невідповідність Конституції України пункту 2 частини другої статті 428 Кодексу, не обґрунтував, як саме оспорюване положення Кодексу порушує його конституційні права, та не аргументував своїх тверджень щодо його невідповідності частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині першій, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України. Автор клопотання обмежився цитуванням положень Конституції України та законів України, не довівши порушення його конституційних прав.

Суб'єкт права на конституційну скаргу фактично висловив незгоду із законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень та поширенням такого регулювання на правовідносини, учасником яких він є, а також із судовими рішеннями у його справі.

Отже, Коломойський І.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**